

Grozījumi:

26.10.2006. likums / LV, 180 (3548), 09.11.2006. / Stājas spēkā 23.11.2006.
27.11.2008. likums / LV, 196 (3980), 17.12.2008. / Stājas spēkā 31.12.2008.
11.02.2010. likums / LV, 32 (4224), 25.02.2010. / Stājas spēkā 26.02.2010.
17.06.2010. likums / LV, 101 (4293), 29.06.2010. / Stājas spēkā 01.07.2010.
17.10.2013. likums / LV, 217 (5023), 06.11.2013. / Stājas spēkā 20.11.2013.
23.10.2014. likums / LV, 220 (5280), 05.11.2014. / Stājas spēkā 06.11.2014.
17.01.2019. likums / LV, 21 (6360), 30.01.2019. / Stājas spēkā 13.02.2019.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Mēslošanas līdzekļu aprites likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **darbību veicējs** — fiziskā vai juridiskā persona, kas ražo mēslošanas līdzekļus vai augu augšanas substrātus, gatavo mēslošanas līdzekļu maisījumus, iepakoj, ievie vai tirgo mēslošanas līdzekļus, mēslošanas līdzekļu maisījumus vai augu augšanas substrātus;

2) **mēslošanas līdzeklis** — jebkura viela, kas satur vienu vai vairākus tādu ķīmiskus elementus, kuri tiek atzīti par augiem nepieciešamiem, ja šo vielu lieto tās elementu satura dēļ un tā ir paredzēta vai tiek piedāvāta augu augšanas veicināšanai, vai dzīvus mikroorganismus saturošs mikrobioloģisks preparāts, kas veicina augu augšanu un attīstību vai ko lieto mikrobioloģisko procesu atjaunošanai, aktivizēšanai un regulēšanai augsne vai citā substrātā, lai uzlabotu tā bioloģiskās, fizikālās vai ķīmiskās īpašības;

3) **mēslošanas līdzekļu aprite** — mēslošanas līdzekļu ražošana, maisījumu gatavošana, iepakojšana, ieviešana un tirdzniecība;

4) **augu augšanas substrāts** — materiāls, izņemot augsni *in situ* (dabiski izveidojusies augsne savā dabiskajā vidē), kurā audzē augus;

5) **augu augšanas substrātu aprite** — augu augšanas substrātu ražošana, iepakojšana, ieviešana un tirdzniecība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.06.2010. un 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

2.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir aizsargāt mēslošanas līdzekļu un augu augšanas substrātu (turpmāk — substrāts) patērētājus no nekvalitatīvu, cilvēku un dzīvnieku veselībai un videi bīstamu mēslošanas līdzekļu un substrātu lietošanas, kā arī nodrošināt vienādas prasības fiziskajām un juridiskajām personām, kas veic darbības ar mēslošanas līdzekļiem un substrātiem.

(17.10.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

3.pants. Likuma piemērošanas izņēmumi

(1) Šis likums neattiecas uz:

- 1) notekūdeņu dūņām, ja tās lieto par mēslošanas līdzekli, kura izmantošanu reglamentē normatīvie akti par notekūdeņu dūņu un to kompostu izmantošanu, monitoringu un kontroli;
- 2) neapstrādātiem organiskajiem mēslošanas līdzekļiem un neapstrādātiem kaļķošanas materiāliem;
- 3) *(izslēgts ar 17.06.2010. likumu);*
- 4) *(izslēgts ar 17.10.2013. likumu);*
- 5) mēslošanas līdzekļiem un substrātiem, kuriem piemēro kādu no muitas procedūrām, izņemot tos mēslošanas līdzekļus un substrātus, kuriem piemēro muitas procedūru — laišana brīvā apgrozībā.

(2) Uz mēslošanas līdzekļiem, kuriem ir marķējums "EK mēslošanas līdzeklis" (turpmāk — EK marķējums), attiecas šā likuma noteikumi par:

- 1) nevēlamo piemaisījumu maksimāli pieļaujamo koncentrāciju mēslošanas līdzekļos (4.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunkts);
- 2) mēslošanas līdzekļu uzraudzību, kontroli un uzskaiti, kā arī detonācijas testu vai to kopiju saņemšanu un informācijas sniegšanu (4.panta pirmās daļas 1.punkta "f" apakšpunkts, 4.panta trešā daļa, 8. panta pirmā daļa, 9.panta pirmās daļas 7., 8., 9. un 10.punkts un otrās daļas 1., 2. un 5.punkts);
- 3) mēslošanas līdzekļu kvalitātes atbilstības novērtēšanas kārtību, veicot uzraudzību un kontroli (4.panta pirmās daļas 1.punkta "g" apakšpunkts);
- 4) mēslošanas līdzekļu kontroles paraugu ņemšanu, kā arī paraugu ņemšanas un sagatavošanas kārtību (4.panta pirmās daļas 2.punkts);
- 5) neatbilstības gadījumu paziņošanu Eiropas Komisijai (4.panta otrā daļa);
- 6) darbību veicēja pienākumiem (5.panta pirmā, otrā, trešā, ceturtā, sestā un septītā daļa);
- 7) rīcību ar nekvalitatīviem mēslošanas līdzekļiem (7.pants);
- 8) valsts uzraudzības un kontroles izdevumu segšanu (14.pants).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.11.2008., 17.06.2010., 17.10.2013. un 17.01.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.02.2019. Grozījumi otrās daļas sestajā punktā stājas spēkā 01.01.2020. un iekļauti likuma redakcijā uz 01.01.2020. Sk. Pārejas noteikumu 15. punktu)

4.pants. Valsts institūciju kompetence mēslošanas līdzekļu un substrātu aprites jomā

(1) Ministru kabinets izdod:

- 1) mēslošanas līdzekļu un substrātu identifikācijas, kvalitātes atbilstības novērtēšanas un tirdzniecības noteikumus, kuros nosaka:
 - a) mēslošanas līdzekļu un substrātu identifikācijas, kvalitātes un tirdzniecības prasības,
 - b) mēslošanas līdzekļu un substrātu reģistrācijas nosacījumus un kārtību,

- c) pieļaujāmās novirzes no deklarētās mēslošanas līdzekļa un substrāta kvalitātes,
 - d) nevēlamo piemaisījumu maksimāli pieļaujamo koncentrāciju mēslošanas līdzekļos un substrātos,
 - e) prasības mēslošanas līdzekļu un substrātu etiķetei un iepakojumam,
 - f) mēslošanas līdzekļu un substrātu uzraudzības un kontroles kārtību,
 - g) mēslošanas līdzekļu un substrātu kvalitātes atbilstības novērtēšanas kārtību, veicot uzraudzību un kontroli,
 - h) kārtību, kādā tiek saņemta atļauja to mēslošanas līdzekļu un substrātu tirdzniecībai vai ievešanai, kuri nav iekļauti Kultūraugu uzraudzības valsts informācijas sistēmas mēslošanas līdzekļu valsts reģistrā (turpmāk — reģistrs) vai kuri neatbilst deklarētajai kvalitātei vai kvalitātes prasībām, vai identifikācijas prasībām;
- 2) prasības attiecībā uz mēslošanas līdzekļu un substrātu kontroles paraugu ņemšanu, kā arī paraugu ņemšanas un sagatavošanas kārtību.

(2) Ja no Valsts augu aizsardzības dienesta (turpmāk — dienests) saņemta informācija, ka mēslošanas līdzeklis, kuram ir EK marķējums, neatbilst prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 13.oktobra regulā (EK) Nr. 2003/2003 par mēslošanas līdzekļiem (turpmāk — regula Nr. 2003/2003), Zemkopības ministrija par neatbilstības gadījumiem ziņo Eiropas Komisijai.

(3) Muitas iestādes nodrošina šajā likumā noteikto prasību izpildes uzraudzību un kontroli attiecībā uz mēslošanas līdzekļu un substrātu ieviešanu no valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis (turpmāk — trešās valstis).
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.11.2008. un 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

II nodaļa Darbību veicējs

5.pants. Darbību veicēja pienākumi

(1) Mēslošanas līdzekļu un substrātu ražotājs, iepakotājs un ievadējs, kā arī mēslošanas līdzekļu maisījumu gatavotājs dienestam iesniedz:

1) iesniegumu par tirdzniecībai ražotā, iepakotā vai ievestā mēslošanas līdzekļa un substrāta vai no mēslošanas līdzekļiem sagatavotā maisījuma (izņemot individuālu pasūtījumu) reģistrāciju vai iesniegumu par mēslošanas līdzekļa ar EK marķējumu uzskaiti vai par tāda mēslošanas līdzekļa un substrāta uzskaiti, kuru Latvijā ieviešanas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008.gada 9.jūlija regulu Nr. 764/2008, ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem produktiem, un ar ko atceļ lēmumu Nr. 3052/95/EK (turpmāk — paziņotie mēslošanas līdzekļi un substrāti);

2) katru gadu līdz 31.janvārim — ziņas par iepriekšējā gadā tirdzniecībai ražotajiem vai ievestajiem mēslošanas līdzekļiem (ar EK marķējumu vai bez tā) un substrātiem vai sagatavotajiem mēslošanas līdzekļu maisījumiem, norādot mēslošanas līdzekļa un substrāta veidu, nosaukumu un daudzumu.

(2) Darbību veicējs nodrošina dienesta inspektoram pieeju mēslošanas līdzekļu un substrātu ražošanas, uzglabāšanas, iepakojšanas un tirdzniecības telpām, transportlīdzekļiem, kā arī mēslošanas līdzekļu un substrātu uzskaites dokumentiem un pavaddokumentiem un sniedz pieprasīto informāciju par mēslošanas līdzekļu un substrātu apriti.

(3) Ražotājs, ievadējs vai mehāniskā maisījuma gatavotājs pirms tāda vienkāršā vai kombinētā mēslošanas līdzekļa reģistrēšanas Latvijā, kurā amonija nitrāta slāpekļis ir virs 28 procentiem no mēslošanas līdzekļa masas (turpmāk — amonija nitrāta mēslošanas līdzeklis ar augstu slāpekļa saturu), vai attiecīgās šā likuma 8.panta otrajā daļā minētās atļaujas saņemšanas iesniedz dienestam detonācijas testu vai tā kopiju un mēslošanas līdzekļa ražotāja garantijas vēstuli vai tās kopiju par ražotā mēslošanas līdzekļa atbilstību regulas Nr. 2003/2003 prasībām attiecībā uz detonācijas testu. Ja amonija nitrāta mēslošanas līdzeklim ar augstu slāpekļa saturu ir EK marķējums un to paredzēts tirgot Latvijā, ražotājs vai ievadējs vismaz piecas dienas pirms tā pirmreizējās ieviešanas Latvijā vai tirdzniecības iesniedz dienestam mēslošanas līdzekļa detonācijas testu vai tā kopiju.

(4) Darbību veicējs, ievadot mēslošanas līdzekli un substrātu no trešās valsts un piemērojot tam muitas procedūru — laišana brīvā apgrozībā —, muitas iestādei uzrāda mēslošanas līdzekļa un substrāta reģistrācijas apliecību (izņemot gadījumu, kad mēslošanas līdzekli un substrātu Latvijā reģistrējis ražotājs no trešās valsts) vai attiecīgu šā likuma 8.panta otrajā daļā minēto atļauju mēslošanas līdzekļa un substrāta ieviešanai. Mēslošanas līdzekļiem ar EK marķējumu uzrāda identifikācijas marķējumu, kas noformēts saskaņā ar regulas Nr. 2003/2003 nosacījumiem attiecībā uz iepakojumu vai etiķeti, vai attiecīgos pavaddokumentus. Paziņotajiem mēslošanas līdzekļiem un substrātiem uzrāda marķējumu, etiķeti vai pavaddokumentu.

(5) Minerālmēslu mehāniskā maisījuma gatavotājs Latvijā veic uzskaiti par maisījuma sastāvdaļām un to izcelsmi, bet, ja minerālmēslu mehāniskais maisījums Latvijā tiek sagatavots pēc individuāla pasūtījuma, — papildus arī uzskaiti par katra šāda maisījuma apjomu.

(6) Darbību veicējam atļauts pārdot mēslošanas līdzekli, kurā amonija nitrāta slāpekļa saturs ir 16 procentu vai vairāk no mēslošanas līdzekļa masas, grāmatvedību reglamentējošos normatīvajos aktos paredzētajā darījuma attaisnojuma dokumentā papildus norādot pircēja apliecinājumu par mēslošanas līdzekļa izmantošanu tikai augu mēslošanai vai, ja persona uzrāda atļauju, kas izsniegta saskaņā ar normatīvajiem aktiem par civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu apriti.

(7) Darbību veicējs, kas pārdod mēslošanas līdzekli, kurā amonija nitrāta slāpekļa saturs ir 16 procentu vai vairāk no mēslošanas līdzekļa masas, papildus prasībām, kas noteiktas normatīvajos aktos par grāmatvedības kārtošānu un organizāciju, grāmatvedības reģistrā norāda:

1) amonija nitrātu saturoša mēslošanas līdzekļa nosaukumu un pamatsastāvu;

2) Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāja reģistrācijas numuru (juridiskajai personai) vai personas kodu (fiziskajai personai).

(8) *(Daļa stājas spēkā 01.01.2020. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.01.2020. Sk. Pārejas noteikumu 15. punktu)*

(9) *(Daļa stājas spēkā 01.01.2020. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.01.2020. Sk. Pārejas noteikumu 15. punktu)*

(10) *(Daļa stājas spēkā 01.01.2020. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.01.2020. Sk. Pārejas noteikumu 15. punktu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006., 27.11.2008., 11.02.2010., 17.06.2010., 17.10.2013. un 17.01.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.02.2019.)

6.pants. Paškontrole

(1) Mēslošanas līdzekļu un substrātu ražotājs un mēslošanas līdzekļu maisījumu gatavotājs ne retāk kā reizi gadā novērtē mēslošanas līdzekļa un substrāta kvalitātes atbilstību normatīvajos aktos par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem noteiktajām prasībām (turpmāk — paškontrole).

(2) Paškontroles rezultātus dokumentē, reģistrē un glabā vismaz trīs gadus.

(3) Ja paškontrolē tiek konstatēts, ka mēslošanas līdzekļa un substrāta kvalitāte neatbilst reģistrā deklarētajai kvalitātei un nav iespējams panākt tās atbilstību, attiecīgā mēslošanas līdzekļa un substrāta ražotājs vai mēslošanas līdzekļu maisījumu gatavotājs nedēļas laikā par to rakstveidā informē dienestu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. un 17.01.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.02.2019.)

7.pants. Rīcība ar nekvalitatīviem mēslošanas līdzekļiem un substrātiem

Nekvalitatīvu, cilvēku un dzīvnieku veselībai un videi bīstamu mēslošanas līdzekli un substrātu, kas ar papildu apstrādi nav padarāms nekaitīgs un derīgs lietošanai, ražotājs apglabā normatīvajos aktos par atkritumu apsaimniekošanu noteiktajā kārtībā. Ja šāds mēslošanas līdzeklis un substrāts ir ievests, ievēdējs to nodod atpakaļ ražotājam. Ar bīstamā mēslošanas līdzekļa un substrāta apglabāšanu saistītās izmaksas sedz tā ražotājs vai apstrādātājs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

III nodaļa

Mēslošanas līdzekļu un substrātu reģistrācija, aprites uzraudzība un kontrole

(Nodaļas nosaukums ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

8.pants. Mēslošanas līdzekļu un substrātu reģistrācija un atļauju izsniegšana

(1) Ražot, iepakot, ievest un tirgot drīkst reģistrā iekļautos mēslošanas līdzekļus un substrātus, tos mēslošanas līdzekļus un substrātus, par kuriem izsniegta attiecīga šā panta otrajā daļā minētā atļauja, kā arī uzskaitē pieteiktus mēslošanas līdzekļus ar EK marķējumu un mēslošanas līdzekļus un substrātus, kas iekļauti paziņoto mēslošanas līdzekļu un substrātu sarakstā. Mehāniskos maisījumus tirdzniecībai var gatavot no mēslošanas līdzekļiem ar EK marķējumu un reģistrā iekļautajiem mēslošanas līdzekļiem, ievērojot normatīvo aktu prasības attiecībā uz mēslošanas līdzekļa identifikāciju, kvalitātes atbilstības novērtēšanu un tirdzniecību. Šis nosacījums attiecas arī uz mēslošanas līdzekļu mehāniskajiem maisījumiem, kas tiek izgatavoti pēc individuāla pasūtījuma.

(2) Dienests atbilstoši normatīvajiem aktiem par mēslošanas līdzekļu un substrātu identifikācijas, kvalitātes atbilstības novērtēšanas un tirdzniecības prasībām izsniedz šādas atļaujas:

- 1) reģistrēta mēslošanas līdzekļa un substrāta tirdzniecībai, ja testēšanas rezultāti uzrāda neatbilstību reģistrā deklarētajai kvalitātei;
- 2) tāda mēslošanas līdzekļa un substrāta tirdzniecībai vai ievēšanai, kas nav minēts normatīvajos aktos par mēslošanas līdzekļu un substrātu identifikācijas, kvalitātes atbilstības novērtēšanas un tirdzniecības prasībām;
- 3) neregistrēta mēslošanas līdzekļa ievēšanai efektivitātes izmēģinājumiem un pētījumiem;
- 4) mēslošanas līdzekļa un substrāta ievēšanai testēšanai un reģistrācijai;
- 5) testēšanai un reģistrācijai ievesta mēslošanas līdzekļa un substrāta attiecīgās partijas tirdzniecībai;
- 6) mēslošanas līdzekļa konkrētas partijas ievēšanai un tirdzniecībai, ja mēslošanas līdzekļa partija neatbilst normatīvajiem aktiem par mēslošanas līdzekļiem noteiktajām kvalitātes prasībām.

(3) *(Izslēgta ar 17.01.2019. likumu)*

(26.10.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. un 17.01.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.02.2019.)

9.pants. Dienesta funkcijas un tiesības mēslošanas līdzekļu un substrātu aprites jomā

(1) Dienests:

- 1) pieņem, izskata un izvērtē iesniegumus par mēslošanas līdzekļu un substrātu reģistrāciju un ar tiem saistītos dokumentus;
- 2) izsniedz un anulē mēslošanas līdzekļu un substrātu reģistrācijas apliecības;
- 3) kārtro reģistru un nodrošina tā datu aktualizāciju;
- 4) izsniedz atļaujas mēslošanas līdzekļu un substrātu ievēšanai vai tirdzniecībai saskaņā ar šā likuma 8.pantu;
- 5) uzrauga un kontrolē mēslošanas līdzekļu un substrātu apriti;
- 6) ņem analīzēm mēslošanas līdzekļu un substrātu bezmaksas kontrolparaugus mēslošanas līdzekļa un substrāta atbilstības novērtēšanai. Kontrolparaugus ņem nepieciešamajā daudzumā saskaņā ar normatīvajiem aktiem par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem;
- 7) veic to mēslošanas līdzekļu uzraudzību, kontroli un uzskaiti, kuriem ir EK marķējums, saskaņā ar regulu Nr. 2003/2003, kā arī saņem detonācijas testus vai to kopijas visu tipu amonija nitrāta mēslošanas līdzekļiem ar augstu slāpekļa saturu, kurus laiž tirgū ar EK marķējumu;

8) rakstveidā informē Zemkopības ministriju, ja mēslošanas līdzeklis, kuram ir EK marķējums, neatbilst regulas Nr. 2003/2003 prasībām, kas attiecas uz mēslošanas līdzekļa tipu un deklarēto barības vielu saturu, vai ir iemesls uzskatīt, ka tas var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai videi;

9) par trešajās valstīs ražotajiem mēslošanas līdzekļiem un substrātiem, kuriem viens no aprites posmiem ir ieviešana, sniedz Valsts ieņēmumu dienestam šādu informāciju:

a) piecu darbdienu laikā — par uzskaitēi pieteiktajiem mēslošanas līdzekļiem ar EK marķējumu, paziņotajiem mēslošanas līdzekļiem un substrātiem, kā arī ražotāja reģistrētajiem mēslošanas līdzekļiem un substrātiem,

b) katru mēnesi līdz piektajam datumam — par iepriekšējā mēnesī reģistrētajiem mēslošanas līdzekļiem un substrātiem, par tiem mēslošanas līdzekļiem un substrātiem, kuriem izsniegta šā likuma 8.panta otrajā daļā minētā atļauja, kā arī par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem, kuriem anulēta reģistrācijas apliecība;

10) norādot identificēšanai nepieciešamās ziņas, no Valsts ieņēmumu dienesta var pieprasīt informāciju par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem, kuriem piemērota muitas procedūra — laišana brīvā apgrozībā;

11) ievieto savā tīmekļvietnē mēslošanas līdzekļu sarakstu, kurā norādīts kālija nitrāts, nātrija nitrāts, kalcija nitrāts, kalcija amonija nitrāts un mēslošanas līdzekļi, kuros amonija nitrāta slāpekļa saturs ir 16 procentu vai vairāk no mēslošanas līdzekļa masas.

(2) Dienesta inspektoriem ir tiesības:

1) pieprasīt un bez maksas saņemt no darbību veicēja informāciju, kas nepieciešama uzraudzības veikšanai saskaņā ar normatīvajiem aktiem par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem;

2) kontrolēt iepakojuma, marķējuma, etiķetes un pavaddokumentu atbilstību normatīvajos aktos par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem noteiktajām prasībām, kas jāievēro mēslošanas līdzekļu un substrātu ražošanas, uzglabāšanas, iepakojšanas un tirdzniecības vietās un attiecīgajos transportlīdzekļos;

3) apturēt līdz neatbilstības novēršanai vai aizliegt mēslošanas līdzekļa un substrāta tirdzniecību vai cita veida izplatīšanu, ja persona neievēro normatīvajos aktos par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem noteiktās prasības;

4) noteikt termiņu, kādā darbību veicējam jānovērš konstatētie pārkāpumi;

5) likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un uzlikt administratīvo sodu par normatīvo aktu pārkāpumiem darbībās ar mēslošanas līdzekļiem (ar EK marķējumu vai bez tā) un substrātiem, kā arī to normatīvo aktu pārkāpumiem mēslošanas līdzekļu lietošanā un dokumentācijas sagatavošanas un iesniegšanas kārtības neievērošanā, kuri nosaka ūdens un augsnes aizsardzību no lauksaimnieciskās darbības izraisīta piesāņojuma ar nitrātiem;

6) iesniegt tiesībaizsardzības iestādēm materiālus par personām, kuru rīcība rada būtisku kaitējumu patērētāju tiesībām un interesēm, kā arī cilvēku un dzīvnieku veselībai un videi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.11.2008., 11.02.2010., 17.06.2010., 17.10.2013. un 17.01.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.02.2019.)

10.pants. Reģistrā iekļaujamā informācija

(1) Informāciju par darbību veicēju un reģistrējamo mēslošanas līdzekli un substrātu reģistrā iekļauj normatīvajos aktos par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem noteiktajā kārtībā.

(2) Reģistrā katru gadu iekļauj un uzkrāj šā likuma 5.pantā noteiktajā kārtībā iesniegto informāciju par valstī pārdošanai ražoto vai ievesto mēslošanas līdzekļu un substrātu apjomu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

11.pants. Reģistrācijas apliecības anulēšana un atjaunošana

(1) Reģistrācijas apliecību anulē:

1) pēc mēslošanas līdzekļa un substrāta ražotāja, iepakotāja, mēslošanas līdzekļu maisījumu gatavotāja vai ievēdēja iesnieguma saņemšanas;

2) ar attiecīgu dienesta lēmumu, ja ražotais vai ievestais mēslošanas līdzeklis un substrāts neatbilst normatīvajos aktos par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem noteiktajām prasībām;

3) ja persona, izņemot ārvalstu ražotājus, divus gadus pēc kārtas nav sniegusi šā likuma 5. panta pirmās daļas 2. punktā minēto informāciju vai saskaņā ar iesniegto informāciju nav ražojusi vai ievedusi mēslošanas līdzekli.

(2) Ja reģistrācijas apliecība ir anulēta, pēc tās anulēšanas iemeslu novēršanas šā panta pirmajā daļā minētā persona var iesniegt iesniegumu par mēslošanas līdzekļa un substrāta iekļaušanu reģistrā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.11.2008., 17.10.2013. un 17.01.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.02.2019.)

12.pants. Reģistra informācijas nodošana atklātībai

Dienests reizi gadā nodod atklātībai informāciju par iepriekšējā gadā tirdzniecībai ražoto vai ievesto mēslošanas līdzekļu un substrātu kopējo apjomu atsevišķi pa to veidiem, kā arī datus, kas iegūti par šiem mēslošanas līdzekļiem un substrātiem, veicot valsts uzraudzību un kontroli.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

13.pants. Informācijas pieejamība

Reģistra dati, kā arī informācija par mēslošanas līdzekļu un substrātu ražošanas metodi un izejvielām ir pieejama ierobežotam personu lokam darba pienākumu veikšanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

14.pants. Valsts uzraudzības un kontroles izdevumu samaksa

Izdevumus par mēslošanas līdzekļu un substrātu valsts uzraudzību un kontroli sedz no valsts budžeta līdzekļiem, izņemot gadījumus, kad mēslošanas līdzekļu un substrātu identifikācijas, kvalitātes atbilstības novērtēšanas un tirdzniecības prasības regulējošie normatīvie akti paredz citādi.

(27.11.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

15.pants. Savstarpējās atzīšanas princips

Latvijā atļauts piedāvāt tirdzniecībai tos mēslošanas līdzekļus un substrātus, kuri atbilstoši normatīvajiem aktiem par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem ražoti vai laisti brīvā apgrozībā kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm vai Turcijā vai kuri atbilstoši normatīvajiem aktiem par mēslošanas līdzekļiem un substrātiem ražoti kādā no Eiropas Ekonomikas zonas valstīm.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

16.pants. Valsts nodeva par mēslošanas līdzekļa un substrāta reģistrāciju un atļaujas saņemšanu

Persona par mēslošanas līdzekļa un substrāta reģistrāciju vai atļaujas saņemšanu mēslošanas līdzekļa un substrāta ražošanai, ievēšanai vai tirdzniecībai maksā valsts nodevu. Valsts nodevas apmēru un maksāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(26.10.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.10.2013. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2013. Grozījums pantā par nosaukuma un teksta papildināšanu pēc vārdiem "mēslošanas līdzeklis" (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdiem "un substrāts" (attiecīgā skaitlī un locījumā) stājas spēkā 29.12.2015. Sk. Pārejas noteikumu 14. punktu)

Pārejas noteikumi

1.Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Mēslošanas līdzekļu aprites likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 23.nr.; 2002, 23.nr.).

2. Līdz 2006.gada 1.septembrim Ministru kabinets izdod šā likuma 4.panta pirmajā daļā minētos noteikumus.

3. Līdz šā likuma 4.panta pirmajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2006.gada 1.septembrim piemērojami Ministru kabineta 2002.gada 25.jūnija noteikumi Nr.247 "Mēslošanas līdzekļu identifikācijas, atbilstības novērtēšanas un tirdzniecības noteikumi" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 17.nr.; 2003, 15.nr.; 2004, 5., 18.nr.), ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

4. Ministru kabinets līdz 2006.gada 1.septembrim izdod šā likuma 16.pantā minētos noteikumus. Līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai piemērojami Ministru kabineta 2002.gada 2.jūlija noteikumi Nr.285 "Noteikumi par valsts nodedu par mēslošanas līdzekļa reģistrāciju un maksāšanas kārtību" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 18.nr.), ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

5. Ievedēji, kas līdz dienai, kad stājas spēkā šā likuma 5.panta trešā daļa, reģistrējuši vienkāršā vai kombinētā amonija nitrāta mēslošanas līdzekli ar augstu slāpekļa saturu, līdz 2009.gada 30.jūnijam iesniedz dienestam mēslošanas līdzekļa ražotāja garantijas vēstuli vai tās kopiju par šā mēslošanas līdzekļa atbilstību regulas Nr. 2003/2003 prasībām attiecībā uz detonācijas testu.

(27.11.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 31.12.2008.)

6. Mēslošanas līdzekļu ražotājs, šo līdzekļu maisījumu gatavotājs, iepakotājs vai ievadējs iesniedz dienestam šā likuma 5.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto iesniegumu par mēslošanas līdzekļu ar EK marķējumu uzskaiti, sākot ar 2013.gada 1.janvāri.

(27.11.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.02.2010. likumu, kas stājas spēkā 26.02.2010.)

7. *(Izslēgts ar 11.02.2010. likumu, kas stājas spēkā 26.02.2010.)*

8. Dienests ar 2013.gada 1.janvāri:

1) veic šā likuma 9.panta pirmās daļas 7.punktā noteikto uzskaiti par mēslošanas līdzekļiem ar EK marķējumu;

2) sniedz šā likuma 9.panta pirmās daļas 9.punktā noteikto informāciju par mēslošanas līdzekļiem ar EK marķējumu.

(27.11.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.02.2010. likumu, kas stājas spēkā 26.02.2010.)

9. Šā likuma 8.panta trešā daļa stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

(27.11.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.02.2010. likumu, kas stājas spēkā 26.02.2010.)

10. No 2010.gada 1.jūlija līdz 2014.gada 1.jūlijam šā likuma 5.panta sesto un septīto daļu piemēro mēslošanas līdzekļiem, kuros amonija nitrāta slāpekļa saturs ir 20 procentu vai vairāk no mēslošanas līdzekļa masas.

(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2010.)

11. Līdz 2011.gada 1.februārim šā likuma prasības nepiemēro mikrobioloģisko preparātu aprītei.

(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2010.)

12. Ministru kabinets līdz 2015.gada 1.jūlijam izdod šā likuma 4.panta pirmajā daļā minētos noteikumus attiecībā uz substrātiem.

(17.10.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 06.11.2014.)

13. Šā likuma 5.panta pirmo daļu un 9.panta pirmās daļas 9.punktu attiecībā uz paziņotajiem mēslošanas līdzekļiem un substrātiem piemēro no 2015.gada 1.jūlija.

(17.10.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 06.11.2014.)

14. Šā likuma 16.pantā noteiktā valsts nodeva par substrātu reģistrāciju un atļaujas saņemšanu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par nodokļiem un nodevām".

(17.10.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

15. Grozījumi šā likuma 3. panta otrās daļas 6. punktā, kā arī grozījumi 5. pantā par tā papildināšanu ar astoto, devīto un desmito daļu stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī.

(17.01.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.02.2019. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.01.2020.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(17.10.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2013.)

Tiesību normas saskaņotas ar Eiropas Komisiju un Eiropas Savienības dalībvalstīm atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 1998.gada 22.jūnija direktīvai 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, un Eiropas Parlamenta un Padomes 1998.gada 20.jūlija direktīvai 98/48/EK, ar kuru groza direktīvu 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā.

Likums Saeimā pieņemts 2006.gada 26.janvārī.

Valsts prezidente V.Vīķe-Freiberga

Rīgā 2006.gada 9.februārī